

„... gyertek, járjunk az Úr világosságában” ... (Iz 2,5)

„... a segítség az Úrtól jön .... megőrzi jártadat-keltesed mostantól fogva mindörökké.” (Zs 121)

„... ekkora hitet senkinél sem találtam.” (Mt 8,10)

Csend van, ég a gyertya, olvasom a mai igehelyeket és próbálok befelé figyelni. Ma van az év 337. napja és kezdődik egy új szakasz, egy új – más időszak: a várakozásé, a készüléte.

Mire várunk? Mire készülünk?

Ha eddig kevésbé figyeltünk rá, most tudatosabbá tehetjük, hogy az „Isten világosságában járjunk”, ennek fényében cselekedjünk, gondolkodjunk nap mint nap, az év minden napján! Tudjuk, hogy a Szerető Atyához mindig fordulhatunk segítségért, és ha nehéz is olykor/gyakran, akkor is érezzük, hogy segít és megőrzi!

Használjuk ki jól ezt a készüléte, várakozást, nézzünk magunkba, álljunk meg és kérdezzünk – önmagunktól:

- Az Ő útján akarok járni? Benne bízom, Hozzá fordulok? Vele élek?
- Mekkora a hitem? Hűségem vagyok Hozzá minden nap?
- Van erőm leborulni és Tőle kérni-várni a megoldást bajaimra, gondjaimra?
- Méltó vagyok arra, hogy a szolgálója... gyermeke... barátja... képmása legyek?

Szekeres Ági

A kafarnaumi százados KÉRLELTE Jézust, mert szívének kedves embere bajban volt! „Uram! Bajban vagyok, bajban vannak a szerettem! Gyere és segíts!” Hányszor fohászkodunk így szükség idején. Kérdés, miben látjuk a válaszáadás módját? Szépen leülök és megvárom, amíg megoldod Uram - vagy aktívan megteszek mindent tőlem telhetőt, hogy az Atya általam és a körülményeim alakításán keresztül adjon választ imáimra? Hisz szabad akarattal ruházott fel bennünket, ennek felelősségét/következményét kezünkbe adva. Nem mindegy, hogy élettemmel a szeretetet és az emberi élet tiszteletét szolgálom vagy beállok a társadalom - olykor értékrendemmel ellenkező - elvárásait teljesítő sorába. Lelked rajta – tartja a mondás és: tényleg!

Kívánjatok békességet Jeruzsálemnek – hangzik a zsoltárban, s a mindenkori Jeruzsálem Isten Országának előképe egyben. Jézus is azt mondja: ti csak keressétek elsősorban Isten Országát. S hogy mi minden kell a békességteremtéshez, ki tudná mind felsorolni?! Nem árt a tisztánlátás, tudatosság, világosság, bölcsesség, de főként szeretet, mely azonosulni tud a felekkel. Mindennek hogyan is lehetünk birtokában? Izajás azt mondja: *Jöjjetek, menjünk fel az Úr hegyére ...hadd tanítson minket útjaira, hogy az ő ösvényein járjunk!* A megoldás mindig Ő! Ha Vele járunk, szívünket Reá hangoljuk a tisztánlátáshoz és az evangéliumokból útmutatást nyerve kérjük segítségét: nem marad el a válasz. Izajás konklúziója: *nemzet nemzet ellen nem emel kardot.* S talán ehhez az idilli képhez hozzátehetjük: ember ember ellen nem emel kezét. Visszatérve a századoshoz, aki katonaelem, rácsodálkozhatunk, mégis mit tett. Kérlelte Jézust, nem akárkiért, hanem a szolgálójáért. Ritka érző szívű katonatiszt! Hittel, csodaelváró hittel fordult Jézushoz. Fura! Hallhatott Jézus csodás gyógyításairól, s talán az erő nyugtázta le. Katona volt és vezető, tisztában volt az erő jelentőségével és tisztelte azt. Ennél többet láthatott, hogy így szólt: *Uram, nem vagyok méltó...* Biztosan eljutott hozzá karizmatikus erejű tanításának híre, ám nem tartozott a választott néphez. Akkor mégis miért, hogyan? Lehet, hogy pont azért, mert nem volt zsidó, nem voltak elvárásai és előítéletei a prófétával szemben, nyitott tudott maradni a tanításra? Az örömhír valóban örömhírként érinthette meg, még akkor is, ha Jézus elsősorban a zsidóságot tanította.

Bennem egy csomó önismereti kérdést hozott fel:

- Tisztában vagyok-e azzal, mi is motiválja tetteimet? Van-e rálátásom egyáltalán a világ manipulációjára?
- Merek-e lépni az Atya támogatásában bízva?
- Tudok-e együtt érezni embertársaimmal anélkül, hogy megítélném őket?
- Fel merem-e vállalni értékrendemet akár a többséggel szemben is?

Kívánom, hogy ne csak ilyenkor karácsony közeledtével, de minden szürkébb hétköznap is tartsuk szem előtt, hogy minden ember Isten teremtménye és az elkülönülés, ítélkezés helyett igyekezzünk meglátni mindenki benn a jót és az egységre/egyezségre jutás lehetőségét! Még akkor is, ha ehhez Mesterünkhöz hasonlóan nekünk is nap mint nap le kell győznünk a világot – kinn és benn egyaránt!

☺

Skutovits Hajnalka (Nőtincs, BK)

